

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: —

Cím: *A szegény emberek cipője.*

Forrás: *Világ.*

Bp.

1917. I. 21.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

362.54

Hely

Idő

"1918"

Személy

Helyszám

A szegény emberek cipője

(A Világ tudósítójától.) A Podmaniczky-utca 45. számú palota előtt öreg, lerongyolódott asszonyok ácsorognak és apró gyerekek, fázékonyak és zöldek. Kis, piros levelezőlap van a kezükben, mellyel ideinvitálták őket délután három órára. Még nincsen három óra, de úgy siettek mintha attól tartanának, hogy eléjük kerül valaki s akkor nem jut nekik abból, amit itt kapni fognak. Az ajtón függöny van, még nincsen nyitva s benn magas polcokon szépen rendjében heverésznek a szegény emberek álmai. A szomszéd ajtó az „Ingyen kenyér“ boltjába nyílik, ahol meleg cippócskák gőzölgönek s itt is vágyódó, sápadt emberek szeme leselkedik.

Három óra van. Télibundás urak kinyitják az ajtót, a szegénység egyszerre beözönlik a nyitva hagyott ajtón. Egyszerre megtelik a szerény, csendes bolt, — amelyben ingyen mérik a portékát, — az élet zavaros, leverő és fáradt zajával. A kopott és nyűtt anyókák előretülekszenek és közéjük furják magukat a kis rongyos gyerekek. A polcokon pedig szépen sorjában a szegénység álmai: vadonatu, erős és meleg cipők.

A „Cipőt a szegényeknek!“ boltja ez. Néhány hónap előtt néhány nemes emberbarát indította az akciót, hogy meleg és jó lábbelit juttathassanak a szegény embereknek. Harminc-negyvenezer koronával indult az akció, melyet gyűjtéssel hoztak össze. A gyűjtés tart, de az akció kikivánczik abból a szűk körből, amely az első negyvenezer koronával

megalapozta ezt a nemes, jótékony intézményt. Már eddig is ötezer pesti szegény fordult kérvényével az akció vezetőségéhez, pedig csak négy napja nyílt meg a bolt. A kérvényekben mindenféle nyomoruságok, sorscsapások, — amelyek most gyakori vendégek a szegény emberek házában, — sorakoznak: sok gyermek... hadbavonult szülő... nyomoruságos hadisegély...

A kérvényeket megvizsgálják, hölgyek meglátogatják a szegény emberek házat, s azoknak, akiknél állandó lakó a nyomor, kiadják a meleg és jó lábbelit. Naponta negyven-ötven kérvényezőt hívnak be, hogy a rendszertelenséget és a tolongást elkerüljék s ezek között kiosztják a megfelelő számú cipőket.

Három óra van. Negyven pár rongyos, szakadt és repedt cipő kerül le a lábakról. Elől egy ványadt arcú, rebbenő szemű asszony-ság reszket.

— Kérem, nagyságos uraim, ide tetszettek hívná, hogy kapok cipőt, de én szívesen lemondok a magaméról, inkább a fiamnak tessenek cipőt adni. Ő nem jöhet ide, mert hivatalba jár, de a talpán már akkorka vékony a bőr, mint a pergament és a bütyöknél is nyitva van a cipője és így köll neki hivatalba járnai, mert nincs más cipője és ha venne, akkor a havi fizetése kellene rája és akkor mi egy hónapig nem tudnánk miből venni kenyeret és fizetni a házbért...

Az urak megnézik a kérvényt és a felülvizsgáló hölgy véleményezését: Őzvegy... egy tizenhatéves fia van, aki hivatalba jár... Nyolcvan korona összjövendelme egy hónapra... Cipőre véleményezem!

Az elv, amelyet az akció megindult: minden szegény családnak egy pár cipőt! Mert a sok ezer, tízezer és százezer rongyos lábbelit ki válthatja le új cipővel? De ilyen nyomor mellett meg kell állani! Az elv elv, amelynek ellene szegül ez a nyolcvan korona, ez az összezuzott öreg asszony, aki szívesen viseli a maga rongyát és inkább egyetlen, kenyérkereső fia lábára kívánja az új cipőt.

— Neki inkább köll — sirdogálja az öreg asszony — ő mégis hivatalba jár...

Kikeresik a cipőt s melléje még egy párt az anyókának. Mert az elv csak elv és az élet mégis más.

— Adjon az Isten sok áldást a jó cselekedetért! — hálálkodik az öreg asszony és a két pár cipővel a hóna alatt boldogan tipeg ki a hideg télbe.

És a többiek is így sorra. Egymásután leülnek a székre, kipróbálják a jó cipőket és gazdagon, nagyon gazdagon mennek neki a télnek: vadonatu, erős cipőben.

Akinek olyan forintja van, amelyet könnyen eltolhat magától, adja a nemes akció céljaira. Forintjából cipő lesz, áldás lesz, szegény ember boldogsága lesz...